

Sesiunea CG din 1888: Importanța soliei 1888

26 octombrie 2008

Gili Cârstea

Biserica rămășiței stă la intersecția veacurilor și nu știe ce să creadă. Teologii ei de frunte îi spun că la Minneapolis nu a fost nimic deosebit, nimic specific adventist, ci doar o accentuare a soliei îndreptării prin credință descoperită de Luther, adevăr pe care biserica l-a îmbrățișat mereu și fără rezerve.

Alte voci, izolate și lipsite de acreditare academică, spun bisericii că Minneapolis a fost momentul și locul în care Dumnezeu era gata să treacă la Ziua Ispășirii pentru cei vii. Ștergerea păcatelor celor morți - începută în 1844 - se încheiase, iar cerul era gata să treacă la încheierea noului legământ cu generația în viață a poporului Său. Venise nunta Mielului, iar Mireasa trebuia să se pregătească pentru haine albe de in subțire, strălucitor și curat. Pregătirea era simplă: Aveau nevoie să înțeleagă și să accepte lucrarea pe care Dumnezeu o realizase în Hristos, primul templu al lui Dumnezeu după căderea lui Adam.

În acest scop, El a trimis doi soli, iar solia lor a fost definită simplu: Solia neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea.

Ellen White nu a știut nimic despre planurile lui Dumnezeu pentru acel timp. Duhul Sfânt a lăsat-o să ia contact cu solia la fel ca toți ceilalți frați ai ei din conducerea bisericii. Solia trebuia validată doar prin meritele ei, fără nicio proptea subiectivă, fără intervenții miraculoase, fără constrângeri nepotrivite. Trebuia să fie o simplă întrebare, delicată și respectuoasă: „Vreți să veniți la nuntă?”

Chiar în aceste zile (18 octombrie – 4 noiembrie), se împlinesc 120 de ani de la sesiunea din 1888, iar cerul încă așteaptă un răspuns la întrebarea adresată bisericii în acele zile. De aceea cred că este potrivit să urmărim desfășurarea acelei sesiuni, reacțiile delegaților, și felul în care au evoluat lucrurile de atunci.

Astăzi doresc să permitem sorei White să vorbească despre evaluarea ei asupra acelei crize, având în vedere că ea nu numai că a fost martor ocular al acelor evenimente, dar poseda și discernământul spiritual necesar înțelegerii aspectelor nevăzute ale luptei.

Iată cum descrie dânsa semnificația și implicațiile sesiunii Conferinței Generale de la Minneapolis:

„Domnul, în marea Sa îndurare, a trimis poporului Său o foarte prețioasă solie prin frații Waggoner și Jones. Această solie urmărește să aducă mai proeminent în fața lumii pe Mântuitorul răstignit, jertfa pentru păcatele întregii lumi. Ea invită poporul să primească neprihănirea lui Hristos. Aceasta este solia pe care Dumnezeu a ales-o să fie dată lumii. Este solia îngerului al treilea, care trebuie proclamată cu voce tare și însoțită de revărsarea Duhului Său în măsură bogată” (TM 91).

„Marea strigare a îngerului al treilea a și început în descoperirea neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul iertător de păcate. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul” (RH, 1 apr 1890).

„Am auzit adevăruri prețioase, la care pot răspunde cu toată inima mea... mă simt extrem de recunoscătoare față de Dumnezeu, căci știu că solia este pentru acest timp” (The EGW 1888 Materials, 217).

„Solia dată nouă de frații A.T. Jones și E.J. Waggoner este solia lui Dumnezeu către biserica Laodicea” (The EGW 1888 Materials, 1052).

„Văd frumusețea adevărului în expunerea neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea, așa cum a prezentat-o doctorul în fața noastră...

„Ceea ce s-a prezentat se armonizează perfect cu lumina pe care Domnul a binevoit să mi-o dea în toți acești ani ai experienței mele. Dacă frații noștri pastori ar accepta doctrina care a fost prezentată atât de clar – neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea – iar eu știu că ei trebuie să o accepte, prejudecățile lor nu ar avea o putere stăpânitoare, iar poporul ar fi hrănit cu hrană la vreme potrivită” (The EGW 1888 Materials, 164 (Ms 15, 1888).

„Lumină prețioasă a strălucit în legătură cu legea lui Dumnezeu, când neprihănirea lui Hristos a fost prezentată în legătură cu această lege. Doctorul Waggoner a deschis în fața voastră lumină prețioasă, nu nouă, ci lumina veche care a fost pierdută din vedere de multe minți, și care acum strălucește în raze clare” (The EGW 1888 Materials, 174).

Observați revenirea ei mereu și mereu la legătura dintre neprihănirea lui Hristos și legea lui Dumnezeu. Ea înțelegea că, analizând sursa neprihănirii lui Hristos, se descoperă imediat motivul pentru care Hristos a păzit legea în mod desăvârșit.

Bisericile creștine ale vremii nu erau interesate de acest aspect al neprihănirii lui Hristos. Oamenii erau mulțumiți că Hristos a murit în locul lor spre a-i elibera de obligația păzirii legii. Hristos a pironit legea pe cruce, și consideră sfinți pe păcătoșii care cred în El.

Pionierii adventiști au descoperit că legea, departe de a fi desființată, se află la locul ei de cinste, în chivotul legământului, și va fi criteriul după care vor fi judecate faptele oamenilor. Concluzia lor a fost că Hristos ne acoperă cu haina

neprihănirii Sale doar spre a ne proteja de consecințele naturale ale călcării legii, până când păcătosul reușește să asculte de lege în mod desăvârșit, la fel ca Hristos.

Deși un pas înainte, nici varianta lor nu era funcțională, deoarece omul păcătos, despărțit de natura divină, nu poate păzi o lege sfântă, nu-și poate schimba caracterul, ca și pardosul care nu-și poate schimba petele. Ca să poată fi păzită, legea trebuie scrisă în minte și inimă, și se întâmplă când Duhul Sfânt locuiește în templul inimii și face pe om părtaș de natură divină. Solii din 1888 insistau că Dumnezeu nu este evoluționist, și că lucrarea aceasta de scriere a legii se face instantaneu, în momentul Zilei Ispășirii, simultan pentru toți credincioșii care au primit chemarea la nuntă. Solul legământului va intra „deodată” în templul Său” (Mal 3:1-3).

La așa ceva reacția soarei White a fost: „Fiecare fibră a inimii mele a spus amin!” Era chiar începutul Marii Strigări și al Ploii Târzii.

Dar fibrele inimii fraților ei din conducerea lucrării au spus altceva în loc de amin, lucru care a făcut din sesiunea de la Minneapolis cea mai cumplită încleștare din istoria modernă a bisericii lui Hristos.

Atmosfera din timpul sesiunii

În ciuda oricăror dovezi că solia este de la Dumnezeu, și că purtătorii ei au acreditare divină, frații cu răspundere au refuzat lumina despre neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea, iar delegații au susținut poziția lor, manifestând ceea ce mai târziu s-a dovedit a fi „spiritul de gloată,” „un tumult de patimi clericale,” și nicidecum spiritul lui Hristos.

Iată ce se întâmpla la Minneapolis, în acele zile de bătălie:

„Nu voi putea uita niciodată experiența pe care am avut-o la Minneapolis, sau lucrurile care mi-au fost descoperite cu privire la spiritul care îi stăpâna pe oameni, la cuvintele rostite sau acțiunile întreprinse în ascultare de puterile răului... La acea întâlnire ei au fost însuflețiți de un alt spirit, și nu au înțeles că acești tineri au fost trimiși de Dumnezeu cu o solie pe care ei au tratat-o cu batjocură și dispreț, fără să priceapă că inteligențele cerești privesc la ei... Eu știu că atunci Duhul lui Dumnezeu a fost insultat” (Letter 24, 1892).

„Am fost dusă în casele unde erau cazați frații noștri, unde am văzut multă discuție și sentimente excitate, remarci aspre și ascuțite. Slujitorii pe care i-a trimis Domnul erau caricaturizați, ridiculizați și așezați într-o lumină batjocoritoare. Comentariile... au trecut apoi la mine, iar lucrarea pe care Dumnezeu mi-a dat să o fac era tratată oricum, numai măgulitor nu. Numele lui Willie White era tratat cu ușurință, ridiculizat și acuzat; la fel și numele fraților Waggoner și Jones... Voci pe care am fost surprinsă să le aud, se uneau în rebeliune... voci aspre, hotărâte să

denunțe [pe sora White]. Dintre toți cei care se exprimau cu atâta cruzime, niciunul nu a venit la mine să întrebe dacă aceste afirmații și presupuneri erau adevărate...

„După ce am auzit aceste lucruri, inima mea a fost zdrobită. Niciodată nu mi-am imaginat ce încredere putem avea în cei care pretind că sunt prieteni, atunci când spiritul lui Satana găsește intrare la inima lor. M-am gândit la criza viitoare, și simțăminte pe care nu le pot exprima în cuvinte m-au înfrânt... ,Fratele va da la moarte pe fratele său’ (GCBulletin 1893, 184).

Disperată de o asemenea atitudine, dânsa a luat decizia – nemaiauzită în toată experiența vieții ei – de a părăsi sesiunea în toiul ei. Dar îngerul Domnului a împiedicat-o, dezvăluindu-i ce se întâmplă de fapt acolo:

„Când am hotărât să părăsesc Minneapolis, îngerul Domnului a venit lângă mine și a spus: ,Nu este bine așa. Dumnezeu are o lucrare pentru tine. Poporul repetă aici revolta lui Core, Datan și Abiram. Eu te-am așezat într-o poziție potrivită, pe care cei ce nu sunt în lumină nu o vor înțelege; ei nu vor accepta mărturia ta; dar Eu voi fi cu tine; harul și puterea Mea te vor susține. Nu pe tine te disprețuiesc ei, ci solia și solii pe care Eu îi trimit poporului Meu. Ei au tratat cu batjocură cuvântul Domnului. Satana le-a orbit ochii și le-a pervertit judecata; și dacă ei nu se vor pocăi de păcatul lor – această nesfințită aroganță care Îl insultă pe Duhul lui Dumnezeu – vor păși în întuneric. Dacă nu se pocăiesc, spre a putea fi convertiți, și astfel să-i pot vindeca, voi lua sfeșnicul de la locul lui. Vederea lor spirituală s-a întunecat. Ei nu doresc ca Dumnezeu să-Și manifeste Spiritul și puterea; căci ei au un spirit de batjocură și dezgust față de cuvântul Meu. Ușurătatea, trivialitatea, ironiile și glumele sunt practica lor zilnică. Ei nu și-au pus inima să Mă caute. Ei merg în lumina propriilor scânteii, și, dacă nu se vor pocăi, vor zăcea în dureri. Așa vorbește Domnul: Stai la postul datoriei tale, căci Eu sunt cu tine; nu te voi lăsa și nu te voi părăsi.’ Nu am îndrăznit să neglijez aceste cuvinte ale lui Dumnezeu” (The EGW 1888 Materials, 1063).

„Dumnezeu plănuise să lucreze cu putere prin Duhul Său la acea întâlnire de la Minneapolis, pentru toți cei care vor renunța la calea și voința lor. El ar fi făcut din acea ocazie o foarte prețioasă școală pentru cei ce s-ar fi lăsat învățați. Oricât ar fi fost ei de slabi și nedesăvârșiți, dacă își dădeau seama de slăbiciunea și ignoranța lor spirituală, ei ar fi primit putere și iluminare divină. În acel timp de perplexitate, dacă în loc de glume, jigniri și insulte, ar fi fost rugăciune fierbinte și efort de a promova armonia și unitatea, ar fi fost câștigate biruințe foarte prețioase, ceea ce ar fi plasat lucrarea cu mulți ani înainte și ar fi salvat multe suflete. Dar, pentru că s-a acționat după aranjamentele lui Satana, și s-au manifestat trăsăturile lui de caracter, a făcut ca înregistrarea din cărțile cerești să sune astfel: ,Nedemni de încredere când sunt în joc interese majore’ (The EGW 1888 Materials, 1229).

„Niciodată nu am trecut printr-o asemenea scenă de conflict, prin asemenea atitudine determinată de împotrivire față de adevăr – față de lumina pe care Domnul a binevoit să mi-o dea – așa cum s-a întâmplat de la Minneapolis încoace. De nenumărate ori am simțit nevoia să mă despart definitiv de acest element

împotrivor, dar de fiecare dată Domnul mi-a făcut cunoscut că trebuie să stau la postul datoriei mele și că El va fi alături de mine” (The 1888 EGW Materials, 620).

„Tot universul a fost martor la tratamentul rușinos la care a fost supus Isus Hristos, reprezentat de Duhul Sfânt. Dacă Hristos ar fi fost în mijlocul lor, ei L-ar fi tratat la fel cum L-au tratat și iudeii” (The 1888 EGW Materials, 1479).

„Cred că niciodată nu voi mai fi chemată să stau sub directa călăuzire a Duhului lui Dumnezeu, așa cum s-a întâmplat la Minneapolis. Prezența lui Isus era cu mine... În camerele ocupate de unii dintre frații noștri se auzeau glume, bătaie de joc, critică și râs. Manifestările Duhului Sfânt erau atribuite fanatismului. Cine cerceta Scripturile, ca nobilii bereeni, să vadă dacă lucrurile pe care le-au auzit erau adevărate? Scenele care au avut loc la această întâlnire L-au făcut pe Dumnezeu cerului să-I fie rușine să-i numească pe cei prezenți frații Săi” (The 1888 EGW Materials, 1565).

Au fost Jones și Waggoner mesagerii lui Dumnezeu?

Necredința manifestată la Minneapolis față de solia și solii Domnului a devenit epidemică în timpul nostru, în ciuda susținerii totale de care ei s-au bucurat din partea sorei White. Înainte să aibă confirmarea cerului că cei doi sunt solii lui Dumnezeu, ea a înțeles singură că solia aceasta este ceea ce așteaptă și are nevoie poporul lui Dumnezeu, spre a fi gata pentru ziua Domnului. După cum spunea un delegat la sesiune, ea asculta cu atenție prezentările lor, și rostea din când în când: „Fraților, aici este mare lumină.”

După încheierea sesiunii, ea a plecat împreună cu Jones și Waggoner să viziteze adunările de tabără, pentru a da, spunea ea, „o șansă poporului,” dacă cei de la cârma lucrării se împotrivesc. Susținerea ei a fost fără reproș, iar când unii cârcoteau pe la colțuri, cum că băieții din vest au ajuns infailibili, ea răspundea:

„Cred fără nicio îndoială că Dumnezeu a trimis adevăr prețios la timpul potrivit prin frații Waggoner și Jones. Îi prezint eu pe aceștia ca fiind infailibili? Spun eu că ei nu vor face o afirmație, sau vor prezenta idei care nu pot fi puse în discuție, sau care nu pot fi eronate? Spun eu așa ceva? Nu, nu spun așa ceva. Nu spun așa ceva despre niciun om de pe pământ. Dar eu spun că Dumnezeu a trimis lumină, și este cazul să fiți atenți cum o tratați” (The EGW 1888 Materials, 566).

Iată doar câteva din multele pasaje în care ea confirmă autenticitatea solilor:

„Nu avem nicio îndoială că Domnul a fost cu fratele Waggoner în timp ce vorbea ieri... Întrebarea dumneavoastră este: ‘A trimis Dumnezeu adevărul? A ridicat Dumnezeu pe acești bărbați să proclame adevărul?’ Eu răspund: Da! Dumnezeu a trimis pe acești bărbați să ne aducă adevărul, pe care nu l-am fi avut

dacă Dumnezeu nu trimitea pe cineva cu el... Eu îl primesc, și nu îndrăznesc să ridic mâna împotriva acestor persoane, ca și împotriva lui Hristos, care trebuie recunoscut în mesagerii Săi. Noi am fost în încurcătură, și am nutrit îndoieli, iar comunitățile noastre sunt gata să piară” (The EGW 1888 Materials, 607).

„Solia prezentată de A.T.Jones și E.J.Waggoner este solia lui Dumnezeu către biserica Laodicea, și vai de cei care mărturisesc a crede adevărul prezent, și totuși nu reflectă asupra altora razele de lumină trimise de Dumnezeu” (The EGW 1888 Materials, 1052).

„Dumnezeu a făcut din acești bărbați mesageri care să dea poporului lumină și adevăr” (The EGW 1888 Materials, 1179).

„Ei au fost mânați de un alt spirit la acea întâlnire, și nu au știut că Dumnezeu a trimis pe acești tineri, A.T.Jones și E.J.Waggoner, cu o solie specială la ei, pe care au tratat-o cu batjocură și dispreț, neînțelegând că inteligențele cerești privesc asupra lor și le înregistrează cuvintele în cărțile din cer” (The EGW 1888 Materials, 1043).

„Știi cum privea Dumnezeu spiritul și acțiunile lor, și dacă au făcut așa din ignoranță, sau din cauza unor idei pervertite, au avut toate ocaziile pe care le poate da Dumnezeu să știe că El a dat acestor bărbați, A.T.Jones și E.J.Waggoner, o lucrare de făcut, și o solie de purtat, care este adevăr prezent pentru acest timp” (The EGW 1888 Materials, 228).

„Domnul a ridicat pe frații A.T.Jones și E.J.Waggoner să proclame lumii o solie care să pregătească un popor care să reziste în ziua cea mare a lui Dumnezeu” (The EGW 1888 Materials, 1208).

„Soliile având acreditare divină au fost trimise poporului lui Dumnezeu; slava, maiestatea, neprihănirea lui Hristos, pline de har și de adevăr, au fost prezentate; plinătatea dumnezeirii în Isus Hristos au fost așezate înaintea noastră cu frumusețe și delicatețe, spre a încânta pe toți cei a căror inimă nu este închisă de prejudecăți. Știm că Dumnezeu a lucrat în mijlocul nostru. Am văzut suflete întoarse de la păcat la neprihănire” (The EGW 1888 Materials, 673).

„Dumnezeu a dat hrană pentru popor la vreme potrivită, dar ei au refuzat-o deoarece nu venea pe calea și în felul în care doreau ei. Frații Jones și Waggoner au prezentat poporului lumină prețioasă, dar prejudecățile și necredința, gelozia și bănuiala rea au blocat ușa inimilor lor, ca nimic să nu poată veni de la acești frați...Tot așa a fost în trădarea, procesul și răstignirea lui Isus, toate acestea au trecut prin fața mea punct cu punct; spiritul satanic a luat controlul și a influențat cu putere inimile omenești, care s-au deschis îndoielilor, urii și mâniei. Toate acestea predominau la acea sesiune” (The EGW 1888 Materials, 307).

„Dumnezeu a făcut din acești bărbați mesageri care să dea poporului lumină și adevăr” (The EGW 1888 Materials, 179).

"Domnul a ridicat mesageri și i-a împuternicit cu Duhul Său... Nimeni să nu-și asume riscul de a se interpune între popor și solia din cer" (The EGW 1888 Materials, 992).

„Nimeni să nu se plângă de slujitorii Domnului care prezintă o solie venită din cer. Nu mai căutați greșeli la ei, spunând: “Sunt prea categorici, vorbesc prea dur.” S-ar putea să vorbească dur, dar oare nu este necesar? Dumnezeu va face să țiuie urechile ascultătorilor, dacă ei nu vor dori să asculte vocea și solia Sa... Pastori, nu dezonozați pe Dumnezeu vostru și nu jigniți Duhul Său cel Sfânt, făcând remarci asupra metodelor și manierelor oamenilor pe care El îi alege. Domnul cunoaște caracterul. El vede temperamentul oamenilor pe care i-a ales. El știe că numai niște oameni zeloși, fermi, hotărâți și cu convingeri categorice vor vedea lucrarea aceasta în importanța ei vitală, și vor pune în mărturia lor așa tărie și hotărâre, încât vor dărâma barierele Satanei” (TM 410).

Apeluri individuale pentru acceptarea soliei

Deși sora White s-a adresat bisericii și conducerii ei în mod public, de la amvonul sesiunilor Conferinței Generale și în presa oficială, de foarte multe ori ea s-a adresat individual celor care s-au împotrivit luminii despre solia neprihănită a lui Hristos. Iată câteva pasaje din scrisorile ei către frați cu poziții de răspundere în cauza lui Dumnezeu:

Către G.I. Butler, președintele CG:

„Duhul care stăpânește atitudinea unui mare număr de frați la această sesiune demonstrează că ei sunt conduși de un alt spirit... Vrajmașul lui Dumnezeu și al omului este prezent aici, în inima lucrării, unde se iau decizii importante, spre a reprezenta greșit, spre a crea suspiciuni și neînțelegeri. Din bezna acestei lucrări vor răsări idei false, neînțelegeri crude și nedrepte, care vor dospa comunitățile noastre și vor închide inimile în fața eforturilor Duhului Sfânt... Muștrările trimise de Dumnezeu vor fi batjocorite de unii, refuzate de alții, iar influența acestei sesiuni va fi la fel de vastă ca veșnicia...

„Spiritul prezent aici nu este Spiritul lui Hristos” (The EGW 1888 Materials, 88-95).

„Domnul mi-a descoperit că bărbații din poziții de răspundere s-au așezat împotriva lucrării lui Dumnezeu pentru poporul Său, deoarece ei cred că lucrarea trebuie făcută, și binecuvântarea trebuie să vină, pe o anumită cale trasată de ei, și că nu vor recunoaște ceea ce vine pe o altă cale...

„Eforturile făcute aici de a închide orice cale a luminii și adevărului care par a se deosebi de opiniile anumitor frați din conducere, sunt lipsite de rațiune. Sunt acești oameni infailibili? I-a ales Dumnezeu pe ei ca judecători supremi care să

decidă pe ce cale va veni lumina la poporul Său? Eu răspund: Nu!” (The EGW 1888 Materials, 113).

Către Uriah Smith, redactor la Review and Herald:

„Ieri noapte, Domnul mi-a descoperit multe lucruri. Mi-a fost arătat în mod clar ce influență ai avut tu în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în Minneapolis. Domnul mi-a descoperit aceasta zi de zi, de la acea întâlnire, și de atunci am știut că tu ai fost amăgit și i-ai amăgit și pe alții și că în ziua judecării te vei confrunta nu numai cu urmările faptelor tale, dar și cu rezultatul influenței pe care ai avut-o asupra minților altora. Ai refuzat mărturiile pe care Domnul mi le-a dat pentru tine și te-ai luptat să le faci fără efect la fel de mult ca și Core, Datan și Abiram. Aceasta ai făcut, și așa a fost consemnat împotriva ta în cărțile din cer.

„Tu ai întărit mâinile și mințile unor oameni ca Larson, Porter, Dan Jones, Eldrige, Morrison, Nicola, și a multor altora. Toți te citează, iar vrăjmașul neprihănirii privește mulțumit...

„Nu te mai strădui atât de mult să faci lucrarea pe care chiar Satana o face. Această lucrare a fost făcută la Minneapolis. Satana a triumfat. Aceași lucrare este făcută acum și aici.

„Ieri noapte mi s-a arătat că dovezile în legătură cu legămintele erau clare și convingătoare. Tu, fratele Dan Jones, fratele Porter și alții, vă irosiți în zadar capacitatea de investigare pentru a produce o poziție contrară poziției pe care a prezentat-o fratele Waggoner în ceea ce privește legămintele...

„După felul în care ați tratat, cu toții, lumina pe care Dumnezeu v-a dat-o, nu mai am încredere să contez pe cunoștințele voastre sau pe interpretarea Scripturii pe care o dați voi, și nu voi mai crede că sunteți sub controlul Duhului lui Dumnezeu, decât dacă veți cădea pe Stâncă, să fiți zdrobiți. Dacă întoarceți spatele unei singure raze de lumină, temându-vă că va fi nevoie să acceptați anumite poziții pe care nu doriți să le acceptați, lumina aceea va deveni întuneric pentru voi; atâta timp cât veți fi în eroare, voi veți considera în mod sincer că aveți adevărul” (The EGW 1888 Materials, 599).

Către J.H.Morrison, președintele Conferinței Iowa:

„Nu am nicio dovadă că trebuie să particip la întâlnirea de tabără din Conferința dumneavoastră, deoarece nu cred că vom lucra în armonie. Eu aș lucra acolo conform soliei pe care Dumnezeu mi-a dat-o pentru poporul Său, iar dumneavoastră mă veți trata așa cum m-ați tratat pe mine și lucrarea mea la Minneapolis. Știu că Domnul nu dorește să mă alătur adunărilor voastre de tabără, unde să prezint solia necesară acum poporului nostru, iar dumneavoastră și fratele Nicola și alții să lucrați să faceți solia mea fără efect. Îmi este destul de greu să fac față scepticismului, necredinței, prejudecăților și bănuielii rele din partea celor ce nu sunt din poporul nostru; dar acum, să văd cum conducătorii Conferințelor noastre stau gata să apese pe frână ori de câte ori se oferă ocazia să lucrăm pentru cei care au neclarități și dubii, și care urmează același drum ca la Minneapolis, ar fi

pentru puterea mea o povară prea grea. Nu pot avea nicio încredere că lucrarea mea ar avea vreo urmare” (The EGW 1888 Materials, 274).

Către H.W. Miller, membru în comitetul Conferinței Michigan:

La întâlnirile de la Minneapolis am prezentat în fața voastră principii generale, și cu toate că ați avut ocazia să ascultați solia pe care Dumnezeu mi-a dat-o mie și altora să o purtăm, îndoiala și necredința voastră s-au întărit, în loc să dispară. Sunt alarmată pentru voi...

Dumnezeu v-a trimis o solie pe care dorește să o primiți, o solie de speranță, lumină și mângâiere pentru poporul Său. Nu este datoria voastră să alegeți canalul prin care trebuie să vină ea. Domnul dorește să vindece rănilor oilor și mieilor turmei Sale prin alifia cerească a adevărului că Hristos este neprihănirea noastră. Oile care trebuiesc hrănite sunt împrăștiate pe munții lui Israel. Ele mor de foame înghițind teorii uscate...

Este datoria mea să vă spun că ați avut toate dovezile pe care vi le poate da Domnul cu privire la lucrarea specială pe care El o face spre a trezi o biserică încropită și adormită... Nu puteți înțelege din Cuvântul lui Dumnezeu că tocmai o solie ca aceasta, care a fost prezentată bisericii, trebuie să fie dată ca să se poată încheia lucrarea noastră? Unii dintre cei care trebuiau să fie primii care să prindă inspirația cerească a adevărului, s-au opus direct soliei de la Dumnezeu. Ei au făcut tot ce le-a stat în putere ca să arate dispreț și față de solie, și față de soli, iar Isus nu a putut lucra din cauza necredinței lor” (The EGW 1888 Materials, 388).

Către R.A Underwood, președintele Conferinței Ohio:

„Frate, cum pot spera eu să lucrez în armonie cu tine, când Minneapolis cu toate experiențele lui este atât de clar înaintea mea? Frații mei pastori au venit la acea conferință cu un spirit care nu era Spiritul lui Dumnezeu. Ei se aflau sub amăgire cu privire la mine... După ce mi-am afirmat clar poziția, am spus că atâta timp cât frații mei gândesc că eu am fost influențată în judecata mea de W.C.White, A.T.Jones sau Dr. Waggoner, nu este cazul să mă invite la adunările lor de tabără sau la conferințele lor, deoarece nu îi pot ajuta cu nimic.

Nu poate exista armonie în lucrarea noastră, când frații noștri sunt așa orbiți încât nu pot discerne Spiritul lui Dumnezeu, așa cum a lucrat prin mine la Minneapolis. Dar, deși am explicat cu claritate că ceea ce m-a făcut să mă opun rezoluției a fost lumina pe care mi-a dat-o Domnul, voi ați ridicat mâinile pentru adoptarea ei. Vă imaginați că sora White s-ar fi așezat împotriva voastră, a tuturor, la acea sesiune, dacă nu ar fi avut cele mai serioase motive să facă așa? Ați crezut că judecata voastră este superioară luminii pe care mi-a dat-o Dumnezeu. Ar fi potrivit din partea mea să mă unesc cu voi, deși mențineți aceeași poziție ca la Minneapolis? Am vreun motiv să cred că nu veți manifesta același spirit, în circumstanțe favorabile, așa cum a fost atunci? Nu pot sprijini spiritul care a predominat la Minneapolis, și nici nu pot avea încredere că cei care au fost însuflețiți de acel spirit merg în lumină” (The EGW 1888 Materials, 240).

Către I.D. Van Horn, președintele Conferinței Michigan:

„Iar și iar Domnul a prezentat în fața mea sesiunea de la Minneapolis. Situația de acolo este vag percepută de unii, și ceața care a înfășurat mințile lor în acea ocazie nu a fost încă împrăștiată de razele strălucitoare ale Soarelui neprihănit. În ciuda dovezilor puterii lui Dumnezeu care însoțea adevărul prezentat la acea întâlnire, ei nu l-au înțeles...

Dacă ați fi mers în lumină, ați fi băut din paharul plin cu vinul adevărului care a fost ținut la buzele voastre; dar nu, voi nu ați fost în armonie cu lucrarea pe care frații Jones și Waggoner, sub puterea lui Dumnezeu, o făceau spre a ajuta comunitățile noastre să înțeleagă adevărata lor stare, și să vină ospățul pregătit pentru ei. Au fost oferite cele mai bogate binecuvântări din cer, dar, așa cum se explică în parabolă, mulți au preferat hainele lor, refuzând haina pregătită de Domnul Isus Hristos.

Știu că frații Smith, Butler și Van Horn au pierdut bogatele privilegii ale iluminării divine, deoarece spiritul și impresiile pe care le-au întreținut înainte de Minneapolis, și pe care le-au cultivat în mare măsură de atunci încolo, i-au ținut într-o poziție în care, atunci când binele vine, ei să nu îl poată aprecia...

„Nu aveți niciun motiv pe care să-l puteți prezenta în fața marelui tron alb, atunci când Domnul vă va întreba: „De ce nu ați unit interesele voastre cu solii pe care I-am trimis? De ce nu ați acceptat solia pe care am trimis-o prin slujitorii Mei? De ce urmăreați pe acești bărbați, ca să găsiți ceva de comentat sau de pus la îndoială, deși ar fi trebuit să primiți solia care purta amprenta Celui Preaînalt?” (The EGW 1888 Materials, 1136).

Crâmpeie din alocuțiunile sorei White

Iată câteva pasaje din prezentările sorei White din timpul sesiunii. Deși nu a fost informată de Domnul că sesiunea aceasta va avea „consecințe vaste,” și că aici va avea loc „începutul” Marii Strigări, ea a înțeles perfect importanța momentului. Puțin timp înainte de sesiunea din 1888, ea declarase, sub inspirație, că judecata, „curând, nimeni nu știe cât de curând,” va trece la cei vii.

Acum venise acel „curând,” și ea a fost găsită la postul datoriei, apelând cu dragoste și pasiune la frații ei să nu trântescă ușa în fața Duhului, în lucrarea specială pe care o are El de făcut spre a pregăti un popor pentru marea zi a ispășirii finale. Dânsa știa că, dacă noi suntem poporul care va vedea revenirea lui Hristos pe nori, atunci urmează să primim „mult mai multă lumină.”

14 octombrie 1888 - Ellen G. White, spre sfârșitul pre-sesiunii, către președintele Conferinței Generale, fratele G.I. Butler:

„Nu este potrivit să socotești că Domnul te-a așezat în poziția pe care o ocupi în prezent ca să fii singurul om care decide dacă mai este cazul ca poporul lui Dumnezeu să primească lumină și adevăr. Spiritul și influența celor mai mulți pastori veniți la această sesiune este de a respinge lumina. Îmi pare rău că vrăjmașul are putere asupra minții dumneavoastră să vă facă să nutriți o asemenea atitudine” (The EGW 1888 Materials, 85).

18 octombrie 1888 – Ellen G. White, primele cuvinte la deschiderea sesiunii:

„Sper ca, la începutul acestei sesiuni, inimile noastre să fie impresionate de declarația Mântuitorului: „Fără Mine nu puteți face nimic.” Nouă ni s-a încredințat un mare și solemn adevăr pentru aceste zile din urmă, dar o simplă mărturisire de credință în acest adevăr nu ne va salva. Principiile adevărului trebuiesc țesute în viața și caracterul nostru. Trebuie să prețuim fiecare rază de lumină ce cade pe cărarea noastră, să trăim la nivelul așteptărilor lui Dumnezeu. Trebuie să creștem în spiritualitate. Putem pierde o mare parte a binecuvântărilor pe care le-am putea avea la această întâlnire, dacă nu suntem dispuși să înaintăm în viața creștină, când ni se arată datoria; iar aceasta va fi o pierdere veșnică.”

„Există multe lucruri pe care ar fi trebuit să fim în stare să le înțelegem, și pe care nu le înțelegem, deoarece suntem mult în urma privilegiilor pe care le-am avut. Hristos spunea ucenicilor Lui: „Mai am multe lucruri să vă spun, dar acum nu le puteți purta.” Aceasta este starea noastră.”

„Sunt mulți pastori care nu au fost convertiți niciodată. Ei vin la adunările de rugăciune și repetă mereu aceleași rugăciuni vechi și lipsite de viață; rostesc aceleași predici sterile iar și iar, săptămână după săptămână, lună după lună. Ei nu au nimic nou și hrănitor de prezentat comunităților lor, și este evident că ei nu mănâncă trupul, și nu beau sângele Fiului omului, deoarece nu au viață în ei. Nu sunt părtași de natură divină; Hristos nu locuiește în inimile lor prin credință” (The EGW 1888 Materials, 117).

„Adevărul lui Dumnezeu trebuie adus în templul inimii, să-l curețe și să-l spele de orice întinare. Să ne ajute Dumnezeu să cercetăm Scripturile pentru noi înșine, și când vom fi plini cu adevărul lui Dumnezeu, atunci el va curge ca apele unui izvor viu” (The EGW 1888 Materials, 119).

19 octombrie 1888 – Ellen G. White, în sesiune:

„Dumnezeu este gata să facă lucruri mari pentru noi, imediat ce intrăm într-o relație corectă cu El; dar dacă ne închistăm în îndoieli și necredință, vrăjmașul are control asupra minților noastre, și interceptează făgăduințele lui Dumnezeu...”

Hristos este aici, în această dimineață; îngerii sunt aici, și ei măsoară templul lui Dumnezeu și pe cei ce se închină în el. Istoria acestei sesiuni este transferată sus, la Dumnezeu; există o înregistrare a fiecărei întâlniri; spiritul manifestat, vorbele rostite, acțiunile întreprinse, toate sunt notate în cărțile cerești. Totul este transferat în acele rapoarte, la fel de precis ca trăsăturile noastre pe pânza artistului...

„De ce suntem mulțumiți cu starea noastră deficientă din prezent? Nu o să fim mereu hrăniți cu laptele cuvântului; trebuie să căutăm hrana tare, spre a deveni tari în Hristos. Dumnezeu vă va da tot ceea ce sunteți pregătiți să primiți, tot ceea ce va sluji la dezvoltarea puterii voastre. El va face pace cu voi, dacă vă prindeți de tăria Lui. Dar El nu va așeza puterea Sa peste voi, fără efort din partea voastră. Trebuie să cooperați cu Dumnezeu în lucrarea mântuirii...

„După lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, pot spune că nici jumătate dintre cei care mărturisesc a crede adevărul prezent nu au o înțelegere corectă a soliei îngerului al treilea” (The EGW 1888 Materials, 120).

20 octombrie 1888 – Ellen G. White, în sesiune:

„Când Hristos a venit în lumea noastră, Satana lucra cu toată puterea, alături de îngerii lui, spre a pune stăpânire pe inimile oamenilor; și se pare că, atunci când Hristos Și-a făcut apariția pe pământ, Satana se așezase pe tron ca suveran al acestei lumi. El avea control asupra minților oamenilor. Pusese stăpânire asupra trupurilor oamenilor, și lucrase asupra lor ca demonii să-i poată locui. El lucrase cu așa succes, încât chipul moral al lui Dumnezeu fusese aproape șters. El se ținuse în națiunea iudaică și îi făcuse pe oameni robi, incapabili să recunoască pe Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu, în ciuda dovezilor glorioase care Îl însoțeau” (The EGW 1888 Materials, 123).

„Și iată-l pe Satana, care căutase cu toată puterea să șteargă caracterul lui Dumnezeu, ca lumea să nu-l poată înțelege, lucrând sub haina neprihănirii asupra celor care pretind că sunt creștini, și făcându-i să reprezinte caracterul lui Satana în locul caracterului lui Hristos. Ei reprezintă greșit pe Domnul meu. Ei reprezintă greșit caracterul lui Isus ori de câte ori dau pe față lipsă de milă, îndurare și umilință.

„Stârnind în om o dispoziție de a călca legea lui Dumnezeu, Satana falsifică imaginea caracterului lui Dumnezeu. Cineva trebuia să vină și să justifice caracterul lui Dumnezeu; și iată-L pe Hristos, stând ca reprezentant al Tatălui, lucrând mântuirea rasei omenești” (The EGW 1888 Materials, 124).

„Acum Hristos este în sanctuarul ceresc. Și ce face El acolo? Face ispășire pentru noi, curățind sanctuarul de păcatele poporului. De aceea, trebuie să intrăm prin credință cu El în sanctuar, trebuie să începem lucrarea în sanctuarul sufletelor noastre. Trebuie să fim curățiți de orice întinare” (The EGW 1888 Materials, 127).

„Mulți spun: Sunt mântuit, sunt mântuit, sunt mântuit. Ei bine, au fost ei curățiți de orice întinare a cărnii și a spiritului? Și se pot ei curăți prin neprihănirea legii? Isus Hristos a venit în această lume spre a împărtăși neprihănirea Sa fiilor oamenilor care ascultă de legea lui Dumnezeu. Întreaga lume poate să strige: Sunt mântuit, așa cum face orice călcător al legii astăzi. Ei pot spune: Cred în Hristos ca Mântuitor al meu, dar de ce disprețuiesc ei legea, care este o transcriere a caracterului Său? Când disprețuiesc legea lui Dumnezeu, ei disprețuiesc pe Isus Hristos” (The EGW 1888 Materials, 128).

21 octombrie 1888 – Ellen G. White, în sesiune:

„Ca omul să poată obține viața veșnică, putere divină trebuie să se unească cu efortul omenesc, și pentru ca această putere să fie pusă la îndemâna noastră a venit Hristos... De ce ne aflăm noi în această lume? Pentru a reprezenta pe Hristos și spre a fi o binecuvântare pentru semenii noștri. Hristos trebuie să ia chip în noi, nădejdea slavei. Trebuie să trăim viața Lui, ca viața noastră să arate lumii dragostea lui Dumnezeu și puterea evangheliei...”

„Doar în lumina care strălucește de pe crucea Calvarului putem înțelege adâncimile păcatului și degenerarea rasei umane produse de păcat. Doar observând lungimea lanțului coborât din cer spre a ne salva putem înțelege adâncimea la care ne-am scufundat. Și doar păstrând în fața ochilor perspectiva realităților nevăzute putem înțelege câte ceva din temele răscumpărării” (The EGW 1888 Materials, 131).

„A sosit timpul ca, prin mesagerii lui Dumnezeu, raportul profetic să fie desfășurat în fața lumii. Instructorii școlilor noastre nu trebuie împiedicați, fiind făcuți să învețe doar ceea ce s-a știut deja. La o parte cu asemenea restricții! Există un Dumnezeu care dă poporului Său solia ce trebuie vestită. Niciun pastor să nu se simtă legat, sau sub restricția vreunui etalon omenesc. Evanghelia trebuie dusă prin soliile pe care Dumnezeu le trimite. Ceea ce Dumnezeu dă slujitorilor Săi de astăzi să vorbească poate nu a fost adevăr prezent acum douăzeci de ani, dar este solia lui Dumnezeu pentru acest timp” (The EGW 1888 Materials, 133).

„Dumnezeu prezintă minților oamenilor aleși de El mărgăritare prețioase ale adevărului, potrivite pentru acest timp. Dumnezeu a recuperat aceste adevăruri din mijlocul erorilor, și le-a așezat în cadrul potrivit. Când acestor adevăruri li se recunoaște poziția corectă în marele plan al lui Dumnezeu, când sunt prezentate inteligent și cu pasiune, cu reverență, de slujitorii lui Dumnezeu, mulți vor crede datorită forței dovezilor, fără să aștepte ca fiecare presupusă dificultate care le vine în gând să fie îndepărtată. Alții, care nu pot discerne lucrurile spirituale, se vor plasa într-o poziție combativă, contestând orice argument care nu se potrivește ideilor lor. Va înceta vreodată această lucrare mizerabilă?” (The EGW 1888 Materials, 139).

„Cel care studiază adevărul, care cu rugăciune își deschide ochii înțelegerii, spre a vedea, și inima să primească razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănit, va fi în armonie cu solii și cu solia pe care Dumnezeu o trimite. Orice opoziție, toate prejudecățile, toate sugestiile vrăjmașului, nu vor reuși să facă adevărul mai puțin prețios, sau mai puțin adevărat.

„O investigare corectă nu poate să nu descopere lucruri minunate în cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare crâmpă de rezistență plasează pe opozant într-o umbră și mai deasă. El nu dorește să vadă. El nu va cerceta cuvântul lui Dumnezeu. Dar rezistența și opoziția nu fac decât să descopere adevărul într-o lumină clară și distinctă. Cu cât adevărul este mai combătut, cu atât va străluci mai tare. Așa este finisat aurul prețios. Fiecare cuvânt batjocoritor rostit împotriva lui, fiecare mistificare a valorii lui, trezește atenția și duce la o investigare și mai atentă a adevărului mântuitor. Adevărul capătă o apreciere și mai înaltă. O nouă frumusețe și o mai mare valoare pot fi observate, din toate punctele de vedere. Fraților, Dumnezeu are o foarte prețioasă lumină pentru poporul Său. Nu o numesc lumină nouă, dar, oh, ea este ciudat de nouă pentru mulți” (The EGW 1888 Materials, 140).

24 octombrie 1888 – Ellen G. White, în sesiune:

„Acum, întâlnirea noastră se apropie de sfârșit, și nu a fost făcută nicio mărturisire; nu s-a produs nicio singură deschidere care să permită Duhului lui Dumnezeu să vină. Eu m-am întrebat: Ce rost a avut întâlnirea noastră, și de ce au trebuit să vină frații noștri aici, dacă prezența lor nu face decât să depărteze de popor pe Duhul lui Dumnezeu? Noi am sperat că aici se va produce o întoarcere la Domnul. Dar probabil că dumneavoastră credeți că aveți tot ceea ce este necesar” (The EGW 1888 Materials, 151).

„Când am fost condusă la o revizuire a istoriei națiunii iudaice, și am văzut cum s-au poticnit ei din cauză că nu au vrut să umble în lumină, am fost ajutată să înțeleg unde vom ajunge noi, ca popor, dacă refuzăm lumina pe care Dumnezeu ne-o trimite. „Aveți ochi, dar nu vedeți; urechi, dar nu auziți.” Acum, fraților, lumină a venit asupra noastră, și este cazul să ne aflăm în poziția din care putem să o primim, iar Dumnezeu ne va conduce unul câte unul înapoi la El. Văd pericolul vostru, și doresc să vă avertizez.

„Aceasta este ultima întâlnire a corpului pastoral, afară de cazul în care veți dori să vă mai întâlniți separat. Dacă predicatorii nu vor primi lumina, doresc să dau poporului o șansă; poate că ei o vor primi. Dumnezeu nu m-a întărit spre a străbate țara ca să vin aici și să vă vorbesc, iar voi stați și puneți la îndoială solia Sa, stați și vă întrebați dacă sora White mai este cea pe care o știam noi în anii trecuți. De multe ori a trebuit să mă întorc în timp, și v-am prezentat lucruri care mi-au fost descoperite cu mult timp în urmă, atunci când recunoșteți că sora White este în regulă. Dar acum se pare că sora White s-a schimbat, sora White este diferită. Exact ca națiunea iudaică.

„Aceste adevăruri vor sta în picioare până la sfârșitul timpului” (The EGW 1888 Materials, 152).

Uluiitor! Fascinant! Teribil! Aceste adevăruri stau în picioare de 120 de ani, și sfidează orice încercare a bisericii de a aduce Ploaia Târzie și Marea Strigare. Fără lumina despre neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea, Ziua Ispășirii pentru cei vii nu poate avea loc.

Iar fără ștergerea păcatelor celor vii, nu există a doua venire a lui Hristos.

Apel solemn la finalul sesiunii

Așa cum ați putut observa din intervențiile sorei White în timpul sesiunii, tema, laitmotivul întregului ei discurs a fost „lumina,” lumina trimisă de Dumnezeu prin mesagerii Săi aleși, lumină respinsă de bărbații din poziții de răspundere.

Acum, la încheierea sesiunii, Ellen White revine cu o scrisoare deschisă adresată delegaților, al cărei titlu este: „Chemare la un mai profund studiu al Cuvântului.”

Dânsa începe prin a explica faptul elementar că un profet autentic recunoaște lumina, chiar atunci când ea vine pe un canal neconvențional. Deși dânsa împărtășea concepțiile fraților ei cu privire la legea din Galateni, deși unele declarații ale lui Waggoner nu i se păreau conforme cu Scriptura, dânsa recunoștea că solia adusă de el este foarte prețioasă, și că nu se simte ofensată că Domnul a trimis pe altcineva cu ea. Ascultați:

„Dr. Waggoner ne-a vorbit de o manieră deschisă. Există adevăr prețios în ceea ce a spus el. Unele lucruri prezentate în legătură cu legea din Galateni, dacă înțeleg bine poziția lui, nu se armonizează cu poziția pe care am avut-o eu asupra acestui subiect; dar adevărul nu are nimic de pierdut prin investigare. De aceea eu pledez, pentru numele lui Hristos, să veniți la Oracolele vii, și să-L căutați pe Dumnezeu cu rugăciune și umilință...”

„Eu aleg să manifest umilința a inimii, și sunt dispusă să fiu învățată ca un copilaș. Domnul a fost binevoitor cu mine, și mi-a dat multă lumină, și totuși eu știu că El conduce și alte minți, că descoperă și altora tainele Cuvântului Său, și de aceea sunt gata să primesc fiecare rază de lumină pe care Dumnezeu mi-o trimite, chiar dacă ea vine prin cel mai umil dintre slujitorii Săi.

„De un lucru sunt sigură: Ca și creștini, nu aveți niciun drept să nutriți sentimente de vrăjmășie, lipsă de amabilitate și prejudecăți față de dr. Waggoner, care și-a prezentat vederile într-un mod deschis, franc, așa cum se cuvine unui creștin...”

„Eu cred că unele interpretări, pe care dr. Waggoner le dă Scripturii, nu sunt corecte. Dar cred că el este de o cinste desăvârșită în vederile sale, și de aceea voi respecta simțămintele lui, și îl voi trata ca pe un onorabil creștin. Nu am niciun motiv să cred că el nu este la fel de prețuit de Dumnezeu ca oricare dintre frații mei, și îl voi privi ca pe un frate creștin, câtă vreme nu există dovezi că el nu este vrednic de un asemenea tratament. Faptul că el susține cu sinceritate anumite interpretări ale Scripturii diferite de ale mele sau ale dumneavoastră, nu este un motiv să-l tratăm ca pe un inculpat, un om periculos, și să facem din el subiect de critică nejustificată. Nu avem dreptul să ne exprimăm opoziția față de el, sau față de învățăturile lui, decât dacă putem prezenta argumente serioase pentru o astfel de poziție, arătându-i că este eronat...

„Văd frumusețe în prezentarea neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea, așa cum doctorul a expus-o în fața noastră... Nu este posibil ca el, prin cercetare serioasă, cu rugăciune, a Scripturilor, să fi văzut lumină mai multă asupra anumitor puncte? Ceea ce s-a prezentat se armonizează perfect cu lumina pe care Dumnezeu a binevoit să mi-o dea de-a lungul acestor mulți ani de experiență. Dacă frații noștri pastori ar accepta doctrina care a fost prezentată atât de clar – neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea - și eu știu că ei trebuie să o accepte, prejudecățile lor nu ar avea atâta putere, iar poporul ar fi hrănit la vreme potrivită...

„Nu există nicio scuză pentru agitația care a fost creată la această întâlnire. Este prima oară când am avut ocazia să ascult ceva despre acest subiect. Nu am avut discuții cu fiul meu, Willie White, cu dr. Waggoner, sau cu A.T.Jones. La această întâlnire am auzit pentru prima oară argumentele fratelui Waggoner pentru poziția sa. Mesajele venite de la președintele dumneavoastră de la Battle Creek sunt calculate să vă împingă să luați decizii pripite și poziții categorice; dar eu vă avertizez împotriva acestui lucru” (The EGW 1888 Materials, 163).

După aceste clarificări, dânsa pune înaintea lor (și a noastră), situația așa cum o vede cerul, lucru care ar trebui să clarifice odată pentru totdeauna confuzia și neclaritățile despre solia 1888:

„Însoțitorul meu a spus: „Mai este multă lumină care trebuie să strălucească din legea lui Dumnezeu și din evanghelia neprihănirii. Această solie, înțeleasă în adevăratul ei caracter, și proclamată prin Duhul, va lumina pământul cu slava ei. Marea și decisiva chestiune trebuie adusă înaintea tuturor popoarelor, neamurilor și limbilor. Lucrarea care va încheia solia îngerului al treilea va fi însoțită de o putere care va trimite razele Soarelui Neprihănirii în toate aspectele vieții, și se vor lua decizii pentru Dumnezeu ca Guvernator suprem; legea Sa va fi văzută ca fiind regula guvernării Sale” (The EGW 1888 Materials, 166).

Oh, dacă ar înțelege poporul nostru solia 1888 „în adevăratul ei caracter,” cât de repede ar fi pământul luminat de slava caracterului lui Dumnezeu! Cât de repede ar înțelege biserica rămășiței că legea este regula guvernării divine, și că această regulă nu este călcată în situații de urgență, așa cum se crede acum!

„Vă rog fierbinte, frații mei, nu fiți ca fariseii, care erau orbiți de mândrie spirituală, îndreptățire de sine, mulțumire de sine, motive pentru care au fost părăsiți de Dumnezeu. De ani de zile primesc instrucțiuni și avertizări că acesta este pericolul pentru poporul nostru” (The EGW 1888 Materials, 166).

„Permanent trebuie să cercetăm adevărul ca după comori ascunse. Vă rog, nu închideți ușa inimii de teamă ca nu cumva să ajungă la voi câteva raze de lumină. Aveți nevoie de lumină mai multă, aveți nevoie de o înțelegere mai clară a adevărului pe care îl comunicați poporului. Dacă nu veți vedea lumină voi înșivă, veți închide ușa; dacă veți putea, veți împiedica razele de lumină să ajungă la popor. Nu lăsați să se spună despre acest popor favorizat: „Nici voi n-ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre, i-ați împiedicat să intre.”

„Mi s-a arătat că Isus ne va descoperi prețioase adevăruri vechi într-o lumină nouă, dacă suntem gata să le primim; dar ele trebuiesc primite chiar pe calea pe care Domnul alege să le trimită. Cu inimi umile, sensibile, cu respect și dragoste unul pentru altul, cercetați Bibliile voastre. Lumina s-ar putea să nu vină după planurile pe care le fac oamenii. Dar toți care au respect pentru cuvântul lui Dumnezeu, așa cum este el, toți cei care fac voia Lui după toată puterea lor, vor înțelege doctrina, dacă este de la Dumnezeu sau nu, indiferent de efortul pe care îl face vrăjmașul de a produce confuzie și nesiguranță față de Cuvântul lui Dumnezeu” (The EGW 1888 Materials, 167).

„Vor veni oameni, în spiritul și puterea lui Ilie, spre a pregăti calea celei de-a doua veniri a lui Isus. Lucrarea lor este să îndrepte lucrurile strâmbe. Anumite lucruri trebuie dărmate, altele trebuie ridicate. Comorile vechi trebuiesc reșezate în cadrul adevărului” (The EGW 1888 Materials, 169).

Apelul continuă, aproape obsedant, pe latura respingerii adevărului prezent, ajutându-ne să înțelegem că lumina trimisă la Minneapolis este cu adevărat solia îngerului al treilea, și că ea va pregăti un popor pentru întâmpinarea Mirelui.

„Când iudeii au făcut primul pas în lepădarea lui Hristos, acesta a fost un pas periculos. Mai târziu, când s-au acumulat dovezi că Isus din Nazaret este Mesia, au fost prea mândri să recunoască faptul că au greșit. La fel este și cu poporul nostru de astăzi care respinge adevărul. Ei nu își iau timp să investigheze cu sinceritate, cu rugăciune fierbinte, dovezile adevărului, și combat ceea ce nu înțeleg. La fel ca iudeii, ei consideră că automat au tot adevărul, și simt un fel de dispreț pentru oricine socotește că ar putea avea idei mai corecte decât ale lor cu privire la adevăr. Ei se decid ca toate dovezile prezentate să nu aibă nici valoare în ochii lor, și spun altora că doctrina nu este adevărată; apoi, când observă că dovezile pe care le-au combătut sunt lumină, sunt mult prea mândri spre a recunoaște că au greșit; încă mai cultivă îndoială și necredință, sunt prea mândri să recunoască faptul că n-au avut dreptate. Din această cauză, ei iau decizii care vor produce rezultate la care nici nu au visat.

„Cei care nu au avut obiceiul să gândească și să investigheze pentru ei înșiși, cred anumite doctrine deoarece colegii lor din lucrare le cred. Ei se opun adevărului fără să meargă ei înșiși la Scriptură spre a învăța care este adevărul. Deoarece oamenii în care ei au încredere se opun luminii, fac și ei la fel, fără să știe că resping sfatul lui Dumnezeu.

„Dumnezeu are de făcut în lumea noastră o lucrare pe care multe minți limitate nu o văd și nu o înțeleg, iar când Dumnezeu desfășoară adevărul pentru poporul Său, iar adevărul acesta nu se potrivește cu ideile lor, mulți sunt dispuși să-l disprețuiască și să-l respingă... Nu este înțelept pentru acești tineri să se supună unor decizii luate la această sesiune, unde opoziția și nu investigarea este ordinea zilei.

„Există mine care trebuiesc descoperite, mine în care se află prețioase mărgăritare ale adevărului. Nimeni să nu închidă aceste mine, să înceteze de a mai săpa după adevăr de teamă ca nu cumva să trebuiască să renunțe la vreo idee preconcepută. Nu, fraților! Avem nevoie să cunoaștem adevărul; și să ferească Dumnezeu ca vreunul dintre voi să se depărteze de adevărul prețios deoarece pur și simplu nu vor să creadă în el.

„Nimănui nu trebuie să i se permită să închidă calea pe care trebuie să vină lumina la popor. Chiar în clipa în care se încearcă așa ceva, Spiritul lui Dumnezeu este blocat; acest Spirit este permanent la lucru spre a da poporului Său lumină adițională proaspătă, prin Cuvânt.” (The EGW 1888 Materials, 170).

„Putem păzi cu fermitate anumite puncte ale adevărului, și totuși să refuzăm razele noi ale luminii pe care Dumnezeu o trimite spre a ne arăta frumusețea adevărului. Este periculos pentru noi să luăm decizii în incertitudine. Nu trebuie să respingem, sau să combatem, vederile colegilor noștri din lucrare deoarece ele nu se armonizează cu ale noastre, decât după ce am epuizat toate mijloacele la îndemâna noastră spre a afla dacă ele sunt sau nu adevăr, comparând verset cu verset.

„Dacă nu procedăm așa, va domina un spirit combativ care va lepăda orice idee care se deosebește de a noastră. Pe acest drum, vom fi duși de vrăjmașul să luăm poziție împotriva adevărului, deoarece el nu a venit pe calea convenabilă nouă; și, în spiritul iudeilor amăgiți, ne vom opune luminii pe care o trimite Dumnezeu. Și acea lumină, în loc să fie binecuvântarea pe care cerul o intenționa, să avansăm în spiritualitate și în cunoașterea lui Dumnezeu, ea va deveni o piatră de poticnire peste care ne vom prăbuși permanent. Devenim iritați și indignați, și nu vom înțelege că în inimile noastre există vrăjmășie împotriva adevărului lui Dumnezeu...

„Cel mai teribil lucru care poate să vină peste noi ca popor este înșelătoria fatală care a fost ruina Corazinului și Betsaidei. Ei au avut mari privilegii, mari binecuvântări. Isus era cu ei, dar ei nu au apreciat sau primit lumina oferită de El...

„Voi știți bine că lumină prețioasă a strălucit din legea lui Dumnezeu, în timp ce neprihănirea lui Hristos a fost prezentată în legătură cu acea lege. Dr. Waggoner a adus în fața voastră lumină prețioasă – nu lumină nouă, ci vechea lumină care a fost pierdută de multe minți, și care acum strălucește în raze clare” (The EGW 1888 Materials, 171-175).

Acest apel călduros nu a avut ecou în inimile fraților din conducerea lucrării. Sesiunea s-a încheiat în atmosfera de necredință și ușurătate în care s-a și desfășurat. Lumina a fost respinsă, Duhul lui Dumnezeu S-a retras, iar biserica a început ocolul muntelui prin pustie. Întristată ca și Domnul pe care Îl servea, sora White scria într-un articol imediat după sesiune („Distressing Experiences of 1888” – Ms 21, 1888):

„Această întâlnire a fost cea mai dureroasă experiență a vieții mele; și totuși, simt prezența lui Isus care mă susține. Înțeleg de ce inima mea este plină de prevestiri funeste. Pe când eram în Europa, mi-au fost prezentate capitole din experiența viitoare a poporului lui Dumnezeu, și care s-au împlinit la această sesiune” (The EGW 1888 Materials, 179).

Ea numea confruntarea dintre Hristos și poporul Său la Minneapolis ca fiind „cea mai de neînțeles scenă de război care s-a desfășurat vreodată în poporul nostru” (The EGW 1888 Materials, 182).

Acum, după 120 de ani, înțelegem motivul acelei „scene de război” neînțeleasă atunci: Lumina pregătea poporul pentru nunta Mielului. Taina lui Dumnezeu urma să se sfârșească, Șekina se întorcea în locuința ei de drept, templul inimii omenești.

Vrăjmașul lui Dumnezeu înțelegea bine că s-a terminat cu guvernarea lui. De aceea și pregătise decretul duminical în senatul american, speriat că Nunta ar putea avea loc. Dar nu a fost nevoit să apeleze la soluția finală, deoarece a reușit, nesperat, să respingă lumina „prin acțiunea propriilor noștri frați.”

Aceasta este istoria unei confruntări de 120 de ani dintre Dumnezeu și poporul Său pe care nu o mai putem nega sau neglija. Curând, nimeni nu știe cât de curând, Nunta Mielului va avea loc, iar invitații de onoare nu vor participa, convinși că ei au lucruri mult mai importante de făcut pentru cauza lui Dumnezeu.

Acum 120 de ani se încheia sesiunea Conferinței Generale din 1888. Fiți gata pentru intervențiile lui Dumnezeu „foarte diferite de ordinea firească a lucrurilor.” Neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea este încă singura soluție la încropeala laodiceană, iar nunta Mielului nu poate fi amânată la infinit.
